AUGUSTINUS. CLAUDIANUS MAMERTUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 72v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

diffinitio uera ē. quāuis falsum uerū ēē ñ possit. Possunt
⁊ diuide dicentes duo ēē gna falsi: unū eorū quę omino ēē
ñ possunt. alterū eorū quę ñ s quāuis ēē possint. Nā q dicē
septē ⁊ ta undecī ēē. id dicē qd omino ēē ñ potest. q autē dicē
kalendis uerbi grā ianuarū pluisse tā ⁊ si factū ñ sit. id tn
dicē qd fieri potuerat. Diffinitio g ⁊ diuisio falsorū potest ēē
uerissima. q̄muis falsa ipsa utrq; uera ñ sint. Sed ⁊ quedā
p̄ceptā ubioris disputationis. quę tā eloq̄ntia nominat.
q nebulonū uera s. quāuis eis possint ⁊ falsa p̄suadere.
s q a ⁊ uera possit. ñ ē facultas ipsa culpabilis. s; ea male utē
tiū p̄ūsitas. Nā neq; hoc abhominib' institutū ē. ut cari
tatis ex p̄ssio deliuet auditores. aut ut facile qd intendit
insinuet buis ⁊ apta narratio. ⁊ uarietas eius sine fastidio
teneat intentos. ⁊ cetę huīmodi obseruationes. quę siue
in falsis siue in ueris causis uerę s. tn inq̄ntū scīri ut ere
di aliqd faciunt. aut ad expetendū fugiendū ue animos
mouent. s inuentę potū. qd ita se habent. q̄m ut ita se hābē
instituę. S; hęc pars cum discit mag ut p̄feram ea quę
intellecta s. quā ut intelligam ad habenda ē. Illa v delusi
onū ⁊ diffinitionū ⁊ distributionū plurimū intellectorē
adiuuat. tantū absit error. q̄ uidentur s hoīes ipsa beate u
te ueritatē didicisse cū ista didicerint. q̄m q̄m plerūq; accī
dat. ut facilī hoīes eas res assequntur. p quas assequndas ista dis
cunt. q̄n taliū p̄ceptorū nodosissimas ⁊ spinosissimas dis
ciplinas. tam q̄m si q spiā dare uolens p̄ceptā ambulandi
moneat ñ ēē leuandū posteriorē pedem. ñ eū posuerīs po
rem. dein minutatī quē admodū articulorū ⁊ poplitū
cardines oporteat moue desēbat. Ilęra enī dicē. nec alitē am
bulari p. S; facilī homines hęc faciendo ambulant q̄m
animad utant eū faciunt. aut intelligant eū audiuntur.
Qui autē ambulare ñ possit. multo minī ea curant q nec